

Medvigy Endre úrnak 1993. febr. 27. Budapest

Kedves Öcsém!

Megtisztelő érdeklődésedre igyekszem megfelelni, bár nem lesz könnyű. Második "gutaütésem" következtében jobb kezem és karom kissé megbénult, s ennek következtében a kézírásom olvashatatlan, gépírásom pedig, amit tizenkettedik évem óta folytatok, szinten "nehézkés", mivel kezem nem mindig azt a betűt üti le, amelyiket kellene.

Az Amerikai Magyar Szépművészeti Céh saját alapítványom volt, úgyszintén a Danubian Press.

Miután belefáradtam a munkába, mindkettő megszűnt.

Sajnos sok könyvem nekem sincs meg, miután fiaim, a tábornoktól lefelé, nagyon kiábrándultak a magyarokból, és magyarul megjelent könyveimet téves időpazarlásnak minősítik, ami még a magyarokat sem érdekli.

Így az "Elvászik a veres csillag is" csak egy példányban ül megbújva a könyvtárban. Majd csak akad valaki, aki lefényképezi a kívánt oldalakat. Budapesten valamelyik könyvtárnak megvan minden megjelent könyvemnek a jegyzéke, ez tehát ott beszerezhető.

Magyarországi "könyvkiadásom" nem járt sikerrel. Egy Palwest nevű kiadó, állítólag a régi jó Pallas megcsúfolt utódja, kiadta két könyvemet a "Funtineli Boszorkány"-t, és a "Halálos köd Holtember Partján" címűt, mindkettőt 40.000 példányban. El is adta a könyveket mind, de amikor a honoráriumot kértem, kinevettek!

Pereltük a nemzetközi bíróságon, meg is nyertük a pert, de a "vállalat" csőd mögé bújt el, és nevet a markába. Hírek szerint a harmadik kiadás is megjelent azóta.

Püski sohasem volt barátom, itt vesztünk össze még a hatvanas években, amikor ő még nagy kommunista volt, és a kommunisták "nagyyszerű munkáját" dicsérte a californiai előadásában.

Őneki nem adnám el egyetlen könyvemet sem, még ha kiadná is. De nem kell félni, nem adja ki. Tehát így vagyunk. Sajnos, öt pompás fiamból egyik sem "magyar", ahogy kellene, mert szerintük a magyarok vagy nácik, vagy kommunisták, vagy csalók.

Csak a "régiek", akikről én írtam, voltak a magyarok. De ezeket már mind kipusztították, mondják. Magyarországra én magam sem vágyakozom. Családomat kiirtották Erdélyben, régi barátaim mind elpusztultak, és szép régi emlékeimet igyekszem megőrizni.

Ha lenne pénzem utazásra, akkor se mennek. De nincs, tehát ez a kérdés is megoldódott magától!

Ismételten köszönve érdeklődésedet, barátsággal köszönt.

Wass Albert"